

“HIJ WAS NEGEN TOEN AJAX BELDE”

VOETBALTALENTEN & HUN TROTSE MOEDERS

Al op piepjonge leeftijd was duidelijk dat deze jongens profvoetballers in de dop waren. Dit WK doet het Nederlands Elftal niet mee, maar over vier jaar zijn Zian, Bram en Armando er misschien wel bij. Hun trotse moeders vertellen.

FOTOGRAFIE ROBERT ALEXANDER **TEKST** MEREL BRONS

Sandra Hogenkamp (48, werkt in een schoenen- en sportwinkel) is de moeder van Bram Franken (17). Hij voetbalt bij AZ en volgt de opleiding Sport en Beweging op het ROC.

“Voor zijn verjaardagen kreeg Bram als kind vaak Playmobil en Lego, maar dat hadden we net zo goed achterwege kunnen laten. Zijn bal was alles waar hij naar omkeek. Hij kon nog maar net lopen en voetbalde al. Toen hij met sinterklaas zijn eerste voetbaltenue kreeg, moest dat pakje mee naar bed. Zijn vader en opa zijn ook voetbalfanaten, hij ging altijd mee naar de club. Niet verrassend dat hij zelf ook graag wilde spelen. De plaatselijke club maakte voor hem een uitzondering en liet hem toe bij de mini's. Hij was drieënhalf. Hij maakte toen al doelpunten, had het overzicht in het veld en gaf passjes.

Nooit klagen

Dat bleef ook langs de lijn niet onopgemerkt. ‘Dat wordt nog wat later’, zeiden trainers, coaches en andere ouders. De overstap naar een grotere club, in de grote stad, was een logische. Maar toen ik mijn kleine mannetje van zeven bij het immense trainingscomplex de trap op zag gaan, moest ik wel even slikken. Doen we hier wel goed aan? Kan hij niet gewoon beter lekker veilig bij ons in de buurt blijven voetballen? Uiteindelijk bleek het de goede keuze. Bram voetbalde met heel veel plezier. En werd binnen een paar seizoenen al ‘weggehaald’ door AZ. Na school hupsakee trainen, lange dagen maken. Op de middelbare school moest hij zelfs om vijf uur zijn bed uit om voor schooltijd ook nog te kunnen trainen. Ik heb hem nooit horen klagen. Bram is een makkelijk kind, altijd al geweest. Hij doet gewoon zonder mokken wat er van hem wordt verwacht. Hij is snel zelfstandig geworden en vindt altijd zijn weg wel. Ik vind dat alleen maar fijn eigenlijk. Met alleen talent kom je er niet in de voetbalwereld. Op dit moment traint hij vijf keer per week. En dan zijn er nog de wedstrijden. Meestal gaan we mee om te kijken. Ik hoop dat Bram zijn droom echt ziet uitkomen. Hij is in ieder geval aardig op weg. Het afgelopen seizoen mocht hij meespelen met het Nederlands Elftal. En of hij dan over vier jaar mee mag naar het WK? Dat zou fantastisch zijn. Maar of hij nu wel of niet mee mag: ik ben sowieso hartstikke trots op hem.”

“Hij moest om 5 uur zijn bed uit om voor schooltijd nog te trainen”

Barbara Obispo (45, docent Nederlands) is de moeder van Armando (19). Hij deed VMBO-T en voetbalt bij PSV.

“Armando werd op zijn vijfde gescout door Willem II en toen hij zes was, maakte hij de overstap naar PSV. Ik vond het leuk om te zien dat zo'n grote club interesse had in mijn zoon. Dat is toch wel heel bijzonder. Ik heb nooit getwijfeld of een voetbalcarrière een goede keuze voor hem was. Dit is wat hij graag wil en graag doet. En dat hij beter was dan jongens om hem heen, zag ik ook. Waarom zouden wij hem dan tegenhouden om zijn droom waar te maken? Natuurlijk is de combinatie van hard trainen en naar school gaan intensief. Maar ik zag hoe hij altijd stond te trappelen van enthousiasme als het busje hem kwam ophalen.

Geen plan B

Het wordt steeds spannender om naar zijn wedstrijden te kijken, er hangt steeds meer van af. Soms sta ik langs de lijn echt op mijn nagels te bijten. Vooral voor hém, omdat ik voor hem wil dat het goed gaat. Hij heeft de keuze voor het voetbal met volle overgave gemaakt, er is geen plan B. Voorlopig is dat gelukkig ook niet nodig. PSV laat zien dat het vertrouwen in hem heeft. Hij is verdediger bij het tweede elftal en lid van de selectie, zijn contract loopt tot 2021. En soms is er ook al interesse uit het buitenland. Dus alle signalen voor zijn toekomst lijken goed.

Landskampioen

Dat is wel eens anders geweest; twee jaar geleden lag hij er uit door rugklachten. Het was een onzekere tijd voor hem, maar ook voor ons. Je moet het loslaten, hopen dat er een oplossing komt. Maar soms was dat moeilijk. Wat als hij niet meer op dit niveau terug kon komen? Wat moest hij dan? Gelukkig is het goed gekomen. De dag voor het landskampioenschap bracht ik Armando naar het stadion. Ik voelde de tranen in mijn ogen toen ik hem in zijn trainingspak weg zag lopen. PSV won die dag en werd landskampioen. Armando had tijdens de wedstrijd op de bank gezeten, maar stond na afloop wel met de schaal in zijn handen, met een glimlach van oor tot oor. Ik ben zo trots op hem. Dit is het leven dat hij zo graag wil.”

“Het wordt steeds spannender om naar zijn wedstrijden te kijken, er hangt steeds meer van af”

Karolka Flemming (50, werkt bij een huisartsenpraktijk) is de moeder van Zian (19). Hij heeft zijn VWO-diploma gehaald, speelde bij Ajax en gaat nu naar PEC Zwolle.

“Zian wilde eigenlijk op wielrennen. Een beetje rondjes rijden leek hem geweldig. Maar uiteindelijk koos hij toch voor voetbal. Hij bleek daar zo goed in, dat we al snel door allerlei clubs werden benaderd. Ik stuurde ze door naar mijn man, die was beter in onderhandelen. Dus daar zaten we opeens, aan een tafel bij Feyenoord. Een klein trillend jongetje van negen tegenover drie grote mannen die hem vroegen: ‘Zou je graag bij ons willen spelen?’ Ik zei hem dat hij moest zeggen wat zijn gevoel hem ingaf. ‘Nee’, zei hij. ‘Liever bij Ajax.’ Het verbaasde ons niks, hij sliep niet voor niets onder een Ajax-dekbed. Een paar dagen later ging de telefoon. Ajax.

Doorzetter

Er is nooit twijfel geweest of we dit voor Zian wilden. Als zo’n club je wil, is dat geen beslissing, dan dóe je dat gewoon. Dus gingen we vanaf dat moment vrijwel iedere dag snel uit school naar huis, hup een tosti eten en laadde ik onze oudste en jongste – toen nog een baby – de auto in om naar de trainingen te rijden. We waren elke keer pas om half acht ’s avonds weer thuis, maar ik deed het met liefde, want Zian wilde niks liever dan dit. Hij deed het goed bij Ajax. Hij was aanvoerder, mocht altijd spelen en in YouTube filmpjes werd hij vergeleken met Crujff. Maar toen hij erge groeipijn kreeg aan zijn knie, kon hij anderhalf jaar niet spelen. Wat ik bijzonder vond, is dat hij toch de kracht vond om door te blijven gaan. Hij moest binnen krachttraining doen terwijl de andere jongens het veld op mochten. Ik vond dat maar moeilijk om te zien, mijn jongen die niet mee mocht doen, maar hij zette door. Zian is altijd vastbesloten geweest om zijn doel te behalen. Nog steeds. Hij heeft zich met succes redelijk terug weten te knokken en mag regelmatig met het eerste elftal meespelen. Soms zie ik dat vermoeide koppie van hem na al die trainingen en wedstrijden en dan maak ik me wel zorgen. Maar zolang hij van iedere training met een grote glimlach thuiskomt, weet ik dat het goed is.”

“Zian is altijd vastbesloten geweest om zijn doel te behalen. Nog steeds”

PRODUCTIE: MARIJE RIBBERS. STYLING: GWENDOLYN NICOLE. HAAR & MAKE UP: DJOLIEN DE KREIJ. M.M.V.: KLEDING BARBARA. PART TWO (TOP, BLOES EN BROEK BARBARA), SCOTCH & SODA (T-SHIRT), DUNE (SLEEHAKKEN), BIJ KAROLKA: WAREHOUSE (JUMPSUIT), LA FAYETTE (SCHOENEN), BIJ SANDRA: MANGO (COLBERT, SLINGBACKS), SELECTED FEMME (TOP), ARMA (LEREN ROK).